



090409 Skärtorsdagen Claes Strömqvist

Ett enda bröd och en enda kropp. Vi hörde de orden i episteltexten och vi känner igen dem från brödsbrytelsen i mässan: ”Så är vi, fastän många en enda kropp, ty alla får vi del av ett och samma bröd.” Ett bröd som samlar och sammansmälter de spridda sädeskornen. Ett bröd som ger oss, som enskilda och ensamma, gemenskap med Kristi kropp. Ett livets bröd som kommer ned från himlen och ger världen liv.

På Skärtorsdagen samlas Jesus och lärjungarna i den iordningställda salen i övervåningen. De två lärjungarna har förberett påskmåltiden. Denna höjdpunkt i firandet. Genom den aktualiseras och närvarogörs befrielsen från slaveriet och förtrycket i Egypten. Påsk efter påsk har generation efter generation gått in under och tillämpat på sig denna Guds enastående handling med sitt folk.

Lärjungarna har på känn att något är på gång just den här påsken, till vilken de har vandrat med Jesus upp till Jerusalem. Men inte kan de tänka tanken, att de i den här övervåningen skall vara med om en handling och en måltid, som förändrar villkoren för det fortsatta livet. Att just den här påskmåltiden samlar ihop allt som varit och det som skall ske dessa avgörande dagar.

När Jesus tar brödet, läser tackbönen, bryter det och ger åt dem, så är det Hans kropp de tar emot. Den som kommer att brytas ned på korset och uppstå förvandlad. Här aktualiserar deras och alla människors räddning och befrielse. Slaveriet under onskans alla makter, splittringen, synden och döden byts mot den förblivande gemenskapen och enheten i och med Herren Jesus.

Inte kan de fatta och förstå, att det som följer i kväll efter måltiden, det som kommer att ske ute vid avrättningsplatsen och vid graven, att det finns med redan nu och kommer att finnas med, så ofta som Jesu måltid dukas upp framöver. Det övergår vår fattningsförmåga, att också vi den här Skärtorsdagen finns med i det Jesus gör, när Han bryter brödet.

Det var först efter påsken och pingsten, som det blir klart för de första, vad de är med om redan i nattvardssalen. Så måste också den helige Ande steg för steg hjälpa oss in i denna hemlighet. Detta trons mysterium.

Nu är de mest uppfyllda av det Jesus sagt, att en av dem skall förråda Honom.

Kanske umgås alla med såna planer, eftersom de alla frågar Honom: ”Det är väl inte jag?” Och se’n följer ju den totala genomklappningen, när deras Herre grips och de överger Honom. Han förs bort döms, torteras och avrättas som den uslaste terrorist. De låser in sig av rädsla. Allt slutar i ett fullständigt fiasko. Vad betyder det som de var med om övervåningen, så fort de lämnat den?

Ja, det är såna lärjungar Jesus håller till godo med. Det är såna Han gör allt för. Det är såna Han längtar efter att få se som sina gäster vid sitt bord.

Nu är det vi som är här i vår övervåning. I kväll låter Han oss få del av det enda bröd som gör oss till ett med Honom och med varandra. Vi får dricka den välsignelsens kalk, som ger oss gemenskap med hans utgjutna blod. Det som renar och tar bort all vår och världens synd. Detta är något för hungriga och på alla sätt ofärdiga.



Vilken genial kärlekens strategi från Jesus sida, när Han låter måltiden bli det som samlar upp, rymmer och bär det fortsatta mötet mellan Honom och oss. En handling är något som säger mer än alla ord. Näring behöver allt levande. Redan från första stund kan barnet äta. Här får vi ta emot Guds rike som barn. Och om vi inte tar emot Guds rike som ett barn, på vilka villkor tror vi oss då ha rätt till det?

Eukaristin får vi gärna, med kristenheten i stort, kalla hela detta skeende som den heliga måltiden är. Eukaristi betyder Tacksägelse. Det finns verkligen anledning till djup tacksamhet och glädje över allt vi får genom den. Och att vi kan fira den här i vår kyrka, söndag efter söndag och flera gånger i veckan. Det finns alltid nya dimensioner att upptäcka av rikedomerna i denna Kristusgärning. För vem kan bli färdig med hemligheten, att vi i det enda brödet är en enda kropp. Att det välsignade brödet och vinet är den nya genom Kristus renade skapelsen, som vi redan nu är delaktiga i. Vilka konsekvenser får inte det för vårt sätt att fortsatt leva i den här gamla världen, för vår syn på oss själva och varandra, för vårt framtidshopp? Här styrks vår längtan att en gång få dricka det nya vinet i Guds rike med Honom, som så underbart har skapat oss och än underbarare har återlöst oss, Jesus Kristus vår Broder och Befriare.